

KANSAINVÄLISELLE SOSIALISTISELLE TOIMIKUNNALLE (K. S. T.)

Arvoisat toverit!

Saatuamme kirjeenne syyskuun 25 päivältä ilmaisemme täydellisen myötätuntomme sille suunnitelmalle, jonka mukaan Berniin muodostetaan vakinainen kansainvälinen „laajennettu toimikunta” (erweiterte Kommission). Varmoina siitä, että toisetkin K. S. T:n hyväksyneet järjestöt kannattavat tätä suunnitelmaa, nimitämme VSDTP:n Keskuskomitean puolesta tämän laajennetun toimikunnan jäseneksi Zinovjevin ja hänen sijaisikseen, varajäseniksi (suppléant, Stellvertreter) (1) tov. Petrovan¹²⁸ ja (2) tov. Leninin. Osoite yhteydenpitoa varten: Herrn Radomislsky (bei Fr. Aschwanden). Hertenstein (Ks. Luzern). Schweiz*.

Edelleen. Mitä tulee toisiin kysymyksiin, jotka on herätetty kirjeessänne syyskuun 25 päivältä, niin mielipiteemme on seuraava:

1. Olemme aivan samaa mieltä kanssanne, että „yleiset näkökannat” („allgemeine Gesichtspunkte”), jotka määriteltiin syyskuun 5—8 päivän konferenssissa, „ovat riittämättömiä” („nicht genügen”). Näiden periaatteiden paljon seikkaperäisempi ja yksityiskohtaisempi edelleen kehittäminen on ehdottoman välttämätön. Se on välttämätön sekä periaatteelliselta että suppean käytännölliseltä näkökannalta katsoen, sillä *yhtenäisen toiminnan* toteuttaminen kansainvälisessä mitassa vaatii niin aatteellisten perusnäkökantojen selvyyttä kuin myöskin niiden tai näiden käytännöllisten toimintatapojen tarkkaa määrittelyä. On eittämätöntä, että yleensä Euroopan ja erikoisesti Euroopan

* — Hra Radomislsky (rva Aschwandenin luona). Hertenstein (Luzernin kanton). Sveitsi. *Toim.*

työväenliikkeen kokema suuri kriisi voi vain ajan mittaan johtaa siihen, että joukot selvittävät itselleen kysymyksen kummankin puolen, mutta K. S. T:n ja sen ympärille kokoontuneiden puolueiden tehtävänä on nimenomaan edistää tätä selvittämistä. Odottamatta mahdotonta — kaikkien pikaista yhteenliittymistä solidaaristen, täsmällisesti kehitettyjen katsantokantojen perustalla — meidän on pyrittävä saamaan *tarkasti* selville nykyisessä internationalistisessa sosialismissa esiintyvät *perusvirtaukset* ja *-suunnat* ja sitten siihen, että työläisjoukot tutustuisivat näihin virtauksiin, käsittelisivät niitä kaikinpuolisesti, tarkastaisivat ne käytännöllisen liikkeensä kokemuksen kautta. Mielestämme K. S. T:n tulisi ottaa tämä tehtävä perustehtäväkseen.

2. Kirjeessä syyskuun 25 päiväältä määritellään proletariaatin tehtävät: joko taistelu rauhan puolesta (siinä tapauksessa, että sota jatkuu) tai „proletariaatin kansainvälisen katsantokannan konkreettinen ja yksityiskohtainen muotoilu erilaisiin rauhantarjouksiin ja -ohjelmiin nähden” („den internationalen Standpunkt des Proletariats zu den verschiedenen Friedensvorschlägen und Programmen konkret und ins einzelne gehend zu umschreiben”). Erikoisesti tällöin korostetaan kansallisuuskysymystä (Elsäss-Lothringen, Puola, Armenia j.n.e.).

Oletamme, että molemmissa asiakirjoissa, jotka konferenssi hyväksyi yksimielisesti syyskuun 5—8 p:nä, nimittäin: sekä manifestissa että „myötätuntopäätöslauselmassa” („Sympathieerklärung”) on ilmaistu ajatus rauhantaistelun *yhteydestä* taisteluun, jota käydään sosialismin puolesta („rauhantaistelu... on taistelua sosialismin puolesta” — „dieser Kampf ist der Kampf... für den Sozialismus” — sanotaan manifestissa), sen yhteydestä „proletariaatin leppymättömään luokkataisteluun” („unversöhnlicher proletarischer Klassenkampf” — päätöslauselmien siinä tekstissä, jonka puolesta konferenssi äänesti, ei ollut „leppymätön”, vaan „vallankumouksellinen” luokkataistelu, ja jos sanojen vaihto tehtiin legaalisuussyistä, niin ajatuksen ei pitäisi siitä muuttua). Myötätuntopäätöslauselmassa puhutaan suoraan välttämättömyydestä ja konferenssin antamasta „juhlallisesta lupauksesta” „herättää kansainvälisen proletariaatin joukoissa vallankumouksellista henkeä”.

Rauhantaistelu, joka ei ole yhteydessä proletariaatin vallankumoukselliseen luokkataisteluun, on vain tunteilevien tai kansaa pettävien porvarien pasifistinen korulause.

Me emme voi eikä meidän tarvitsekaan menetellä „valtiomiesten” tavoin ja laatia „konkreettisia” rauhanohjelmia. Päinvastoin, meidän on selitettävä joukoille, että kaikki toiveet demokraattisesta (ilman annektointia, väkivaltaa, ryöstöä) rauhasta ovat pettäviä, *ellei* kehitetä vallankumouksellista luokkataistelua. Sanoimme joukoille heti manifestin alussa päättäväisesti, selvästi ja varmasti, että sotaan on syyssä imperialismi ja että imperialismi on kansakuntien, maailman kaikkien kansakuntien „orjuuttamista” „suurvaltojen” pienen ryhmän toimesta. Meidän on siis autettava joukkoja kukistamaan imperialismi, jota kukistamatta ei rauha ilman annektointia ole mahdollista. Tietenkin taistelu imperialismiin kukistamiseksi on vaikeaa, mutta joukkojen tulee tietää *totuus* tästä vaikeasta, mutta välttämättömästä taistelusta. Joukkoja ei saa tuudittaa toiveilla, että rauha on mahdollinen ilman imperialismiin kukistamista.

3. Pitäen lähtökohtanamme näitä näkökohtia ehdotamme:

että laajennetun toimikunnan lähimpien istuntojen päiväjärjestykseen (teesien tai päätöslauselmaehdotusten laatimista tai yhdistelyä ja julkaisemista varten) ja sitten myös seuraavan kansainvälisen konferenssin päiväjärjestykseen (pätöslauselman lopullista hyväksymistä varten) otettaisiin seuraavat kysymykset:

- a) rauhantaistelun yhteys proletariaatin joukko-
luontoiseen vallankumoukselliseen toimintaan eli val-
lankumoukselliseen luokkataisteluun;
- b) kansakuntien itsemäärääminen;
- c) sosialipatriotismin yhteys opportunistiin.

Korostamme, että konferenssin hyväksymässä manifestissa on *kaikkia* näitä kysymyksiä *kosketeltu* täysin määrittelysti, että niiden periaatteellinen ja käytännöllinen merkitys on äärimmäisen ajankohtainen, että *yksikään* proletariaatin taistelun käytännöllinen askel *ei ole ajateltavissa* ilman sitä, etteivätkö sosialistit ja syndikalistit joutuisi kosketuksiin näiden kysymysten kanssa.

Näiden kysymysten kehittäminen on tarpeen nimenomaan sen joukkotaistelun edistämiseksi, jota käydään rauhan, kansakuntien itsemääräämisen ja sosialismin puolesta sitä „kapitalistien valhetta” (manifestin sanat) vastaan, että tässä sodassa „puolustetaan isänmaata”.

Kun II Internationalen vika tai onnettomuus on, kuten kirjeessä syyskuun 25 päivästä on aivan oikein sanottu, tärkeiden kysymysten asettelun epämääräisyydessä ja niiden kehittelyn riittämättömyydessä, niin meidän tehtävänä on nimenomaan auttaa joukkoja asettamaan ne selvemmin ja ratkaisemaan ne tunnollisemmin.

4. Sen suhteen, että bulletiinia julkaistaisiin kolmella kielellä, kokemus mielestämme osoittaa, että tämä suunnitelma ei ole tarkoituksenmukainen. Tämä julkaisu, jos se ilmestyy joka kuukausi, tulee maksamaan 2—3 tuhatta frangia vuodessa, eikä sellaista summaa ole helppo löytää. Sitä paitsi kaksi Sveitsissä ilmestyvää sanomalehteä, „Berner Tagwacht” * ja „La Sentinelle”¹²⁹ julkaisevat miltei kaiken sen, mitä on bulletiinissa. Ehdotamme K. S. T:lle:

että on yritettävä päästä sopimukseen mainittujen lehtien toimitusten ja yhden Amerikassa ilmestyvän lehden toimituksen kanssa niin K. S. T:n bulletiin kuin myös sen kaikkien tiedotusten ja aineistojen julkaisemisesta näissä lehdissä (joko K. S. T:n nimissä annettavana tekstinä tai erillisinä lisälehtinä).

Se tulee huokeammaksi sekä tekee mahdolliseksi selostaa työväenluokalle paljon paremmin, täydellisemmin ja useammin K. S. T:n toimintaa. Me olemme kiinnostuneita siitä, että mahdollisimman suuri määrä työläisiä lukisi K. S. T:n tiedotuksia, että kaikki päätöslauselmaehdotukset julkaistaisiin työläisten tiedoksi ja heitä autettaisiin määrittelemään kantansa sotaan.

Luulemme, ettei tule olemaan vastaväitteitä sen suhteen, että on tarpeellista julkaista sekä päätöslauselmaehdotus (jonka pohjaksiottamisen puolesta äänesti 12 edustajaa 19 vastaan, s.o. noin 40 prosenttia koko edustajamäärästä) että huomattavan saksalaisen sosialistin¹³⁰ kirje (jättäen pois nimen ja kaiken, mikä ei koske taktiikkaa).

* — „Bernin Vartio”. Toim.

Luulemme, että eri maat tulevat säännöllisesti lähettämään K. S. T:lle tietoja vainoista ja pidätyksistä, joiden syynä on sodanvastainen toiminta, tietoja sotaa vastaan suunnatun luokkataistelun kulusta, veljeilystä ampumakavannoissa, lehtien lakkauttamisesta, rauhanvetoomusten julkaisemiskielloista j.n.e. — ja että kaikki nämä tiedot voitaisiin K. S. T:n nimissä julkaista määräajoin mainituissa lehdissä.

Jonkin amerikkalaisen päivä- tai viikkolehden kanssa voisi varmaankin sopia тов. Kollontai, „Nashe Slovon” ja muiden sosialidemokraattisten lehtien työntekijä, joka on juuri nyt matkustanut Amerikkaan selostusmatkalle. Voisimme ottaa yhteyden Kollontaihin tai hankkia hänen osoitteensa.

5. Puolueiden (erikoisesti Saksan ja Ranskan ja todennäköisesti myös Englannin puolueiden) *osien* edustustapaa koskevassa kysymyksessä ehdotamme:

kehottakoon K. S. T. näihin puolueisiin kuuluvia tovereita käsittelemään kysymyksen, olisiko ehkä tarkoituksenmukaista muodostaa erinimisiä ryhmiä, joiden vetoamukset joukoille (julistusten, päätöslauselmien y.m.s. muodossa) K. S. T. julkaisee osoittaen, mille ryhmälle ne kuuluvat.

Tällä tavalla ensinnäkin joukot saisivat tietoja internationalistien taktiikasta ja katsomuksista sotasensuurin kielloista huolimatta; toiseksi, kävisi mahdolliseksi nähdä internationalististen katsomusten propagoinnin kehitys ja menestys sitä mukaa kuin työläisten kokoukset, heidän järjestönsä y.m.s. tekisivät päätöksiä myötätunnosta tämän tai toisen ryhmän katsomuksia kohtaan; kolmanneksi, kävisi mahdolliseksi tuoda esiin katsomusten erilaiset vivahteet (esim. Englannissa B.S.P.*, sen vähemmistö, ja I.L.P.**; Ranskassa — sosialistit, kuten Bourderon y.m., syndikalistit, kuten Merrheim y.m.; Saksassa, kuten konferenssi osoitti, on suuntavivahteita opposition keskuudessa).

On itsestään selvää, että nämä ryhmät, kuten kirjeessä syyskuun 25 päiväältä on sanottu, eivät muodostaisi erillisiä järjestöllisiä yksiköjä, vaan olisivat olemassa vanhojen

* — British Socialist Party — Britannian sosialistinen puolue. *Toim.*
 ** — Independent Labour Party — Riippumaton työväenpuolue. *Toim.*

järjestöjen sisällä *vain* pitääkseen yhteyttä K. S. T:n kanssa ja propagoidakseen taistelua rauhan puolesta.

Nämä ryhmät olisivat edustettuina „laajennetussa toimikunnassa” ja konferensseissa.

6. „Laajennetun toimikunnan” jäsenmäärä- ja äänestyskysymyksessä ehdotamme:

jäsenmäärää ei pidä rajoittaa maximum 3:een, vaan sen sijaan on pieniä ryhmiä varten otettava käytäntöön *äänestyksessä murtoluvut* ($1/2$, $1/3$ j.n.e.).

Tämä on käytännöllisempää, sillä oman suuntavivahteenensa omaavien ryhmien jättäminen ilman edustusta on manifestissa määriteltyjen periaatteiden kehittelyn ja joukkojen keskuudessa suoritettavan propagandan kannalta suorastaan mahdotonta ja vahingollista.

7. Laajennetun toimikunnan „venäläis-puolalaisen luonteen” vaarasta arvelemme, että tämä tovereiden pelko (niin harmillista kuin se onkin venäläisille) on *aiheellinen*, koska saattaa tulla kysymykseen niiden emigranttiryhmien edustus, joilla ei ole vakavia yhteyksiä Venäjään. Mielestämme edustettuina tulee olla vain niiden järjestöjen ja ryhmien, jotka ovat *vähintään 3-vuotisella toiminnallaan* todistaneet kykenevänsä edustamaan itse Venäjällä tapahtuvaa liikettä. Kehotamme K. S. T:ä käsittelemään ja määrittelemään tällaisen periaatteen sekä pyytämään kaikkia ryhmiä lähettämään todisteita ja tietoja toiminnastaan Venäjällä.

8. Käytämme vihdoin hyväksemme tilaisuutta huomauttaaksemme eräästä epätarkkuudesta „Bulletiin”¹³¹ 1. numerossa ja pyytääksemme korjaamaan sen 2. numerossa (tai „Berner Tagwachtissa” ja „La Sentinellessa”). Nimitäin „Bulletiin” 1. numeron 7. sivulla 1. palstan alussa sanotaan, että päätöslauselmaehdotuksen ovat allekirjoittaneet Keskuskomitea, puolalaiset sosialidemokraatit (Landesvorstand*), latvialaiset, ruotsalaiset ja norjalaiset. Tästä luettelosta on jäänyt pois:

yksi saksalainen edustaja (jonka nimeä ei ymmärrettävistä syistä julkaista) ja yksi sveitsiläinen, Platten.

Kirjottettu aikaisintaan syyskuun 12
(25) pnä 1915

Julkaistu ensi kerran syyskuun
6 pnä 1925 „Pravda” lehdessä
203. numerossa

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

* — Puolueen päähallinto. Toim.